

Dnes v listě:

♦ **PODPIS SMLOUVY O ZAJIŠTĚNÍ PROVOZUSCHOPNOSTI PVP BUKOV** ♦ **SPOLUPRÁCE S. P. DIAMO S WNU ÚSPĚŠNĚ POKRAČUJE** ♦ **DIAMO, S. P., VE STŘEDNÍ ASII** ♦ **ŽIVOTNÍ JUBILEUM ING. JOZEFA BADÁRA** ♦ **PAMĚTNÍK JAROSLAV HANUŠ** ♦ **REKULTIVACE DOLU KŘÍŽANY I** ♦ **BÁŇSKÁ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA NA ČDV PŘÍBRAM II** ♦ **REKULTIVACE ODVALU URX** ♦ **TURNAJ V HALOVÉ KOPANÉ** ♦ **POZVÁNKA NA BOWLING** ♦ **HORNICKÝ PLES VE STRÁŽI** ♦ **OPRAVA ŠACHETNÍ BUDOVY DOLU ANNA** ♦ **BANICKÝ PLES V BANSKÉ ŠTIAVNICI** ♦ **UZÁVĚRKA 23. 2. 2017**

DIAMO

OBČASNÍK

ROČNÍK XXII (XXXIX)

ČÍSLO 3

BŘEZEN 2017

Smlouva o zajištění provozuschopnosti PVP Bukov podepsána

Ředitel s. p. DIAMO Tomáš Rychtařík a ředitel SÚRAO Jiří Slovák po podpisu smlouvy

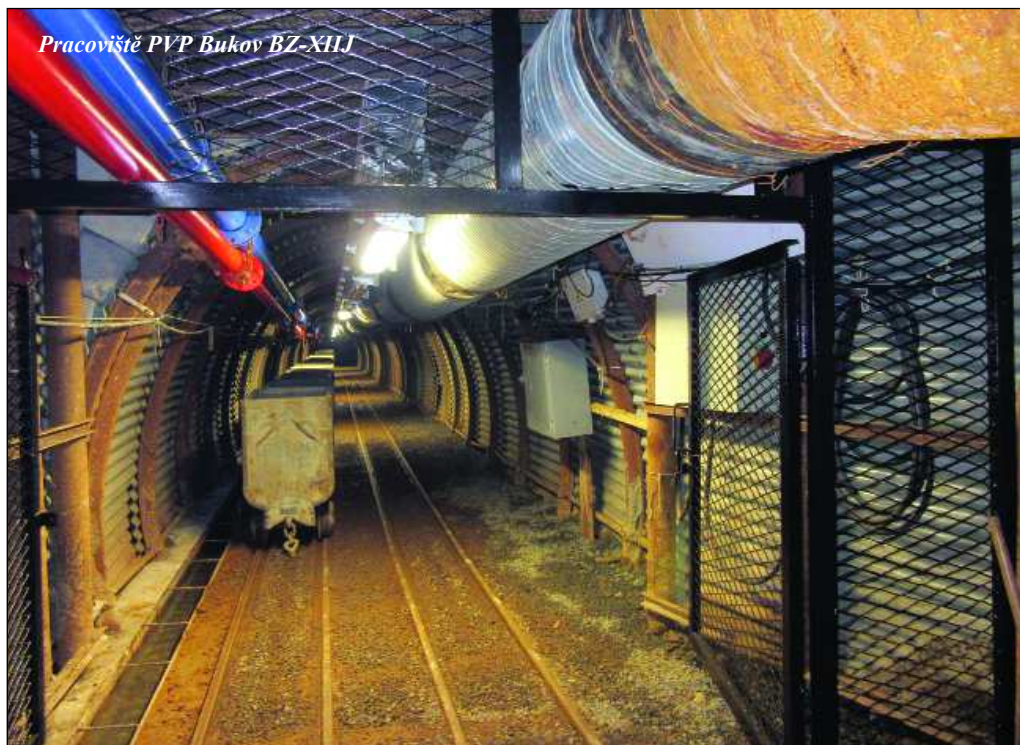
Foto: SÚRAO

Ředitel státního podniku DIAMO Tomáš Rychtařík podepsal s ředitelem Správy úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO) Jiřím Slovákem smlouvu o zajištění provozuschopnosti podzemního výzkumného pracoviště (PVP) Bukov. Na základě uzavřené smlouvy bude od letošního roku státní podnik DIAMO, odštěpný závod GEAM Dolní Rožinka, zajišťovat pro SÚRAO v podzemí Dolu Rožná práce pro výzkumné pracoviště a jeho běžný provoz.

V podzemním výzkumném pracovišti Bukov, kde je v hloubce 550 metrů pod zemí simulováno prostředí a podmínky podobné lokalitě budoucího hlubinného úložiště, budou týmy odborníků zkoumat vlastnosti a chování horninového prostředí, např. pronikání a proudění vody, otřesy, posuny zlomů, rychlost průniku radionuklidů horninou, výskyt a šíření mikroorganismů a další. Zároveň budou na PVP Bukov prověřovány materiály, které budou v budoucím provozu hlubinného úložiště používány. Experimenty prováděné v PVP Bukov poskytnou cenné informace potřebné pro správné pochopení procesů probíhajících v horninovém masivu.

Podzemní pracoviště bude sloužit především potřebám SÚRAO, prostory však budou moci využívat i např. vysoké školy nebo mezinárodní vědecké týmy či další instituce. PVP Bukov se skládá z 300 metrů dlouhého spojovacího překopu s profilem 9,2 m² vedeného od jámy B1 a raženého klasickou trhací prací. Vlastní výzkumné pracoviště je tvořeno systémem chodeb, rozrážek a vrtných komor v různých profilech o celkové délce 130 m, ražených metodou hladkého výlomu. Tento způsob zaručuje minimální porušení horniny trhacími pracemi.

V následujících letech budou realizovány další etapy výzkumných prací vyžadující přípravu výzkumných prostor a zajištění provozu nezbytné části důlního provozu. „Státní podnik DIAMO je připraven uskutečnit další navržené podzemní práce tak, aby byl plně zajištěn celý výzkumný program,“ potvrdil ředitel státního podniku DIAMO Tomáš Rychtařík. Provoz PVP Bukov přinese nové uplatnění přibližně pro 50 zaměstnanců právě uzavíraného uranového dolu o. z. GEAM.

Pracoviště PVP Bukov BZ-XII

Pracoviště PVP Bukov BZI-XII

Spolupráce DIAMO, s. p., s WNU úspěšně pokračuje

Na konci ledna letošního roku navštívili Marian Böhm, náměstek ředitele s. p. pro výrobu, a Jiří Mužák, vedoucí odboru mezinárodní spolupráce a vedoucí mezinárodního školicího střediska, sídlo World Nuclear University v Londýně. Důvodem bylo jednání řídící rady Mezinárodního školicího střediska World Nuclear University – School of Uranium Production a především podpis nové smlouvy o spolupráci mezi státním podnikem DIAMO a World Nuclear University. Zároveň zde byl schválen a podepsán nový statut Mezinárodního školicího střediska.

Jednání se zúčastnilo pět členů řídící rady WNU SUP: Patricia Wieland (ředitelka World Nuclear University), Luminita Grancea (OECD/NEA), Marian Böhm (DIAMO, s. p.), Jiří Mužák (DIAMO, s. p.) a Serge Gorlin (World Nuclear Association).

Vše zahájil slavnostní akt podpisu nové smlouvy o spolupráci DIAMO, s. p., a WNU a statutu WNU SUP.

P. Wieland poté představila přítomné členy řídící rady a prezentovala zaměření a aktivity WNU. J. Mužák se představil jako nový vedoucí WNU SUP a předložil výroční zprávu WNU SUP za roky 2015 a 2016. Dále prezentoval všechny kurzy a další mezinárodní aktivity, které za poslední dva roky školicí středisko WNU SUP realizovalo, a představil plány pro rok 2017.

Přítomní členové řídící rady se shodli na nutnosti doplnění rady o další dva členy. J. Mužák navrhl přizvat do řídící rady zástupce China National Nuclear Corporation (CNNC). P. Wieland navrhla

doplnit radu o zástupce Mezinárodní agentury pro atomovou energii (IAEA). Oba návrhy řídící rada odsouhlasila. Dále rada odsouhlasila návrh S. Gorlina, aby se WNU SUP zaměřilo v oblasti vzdělávání na získávání studentů ze zemí Latinské Ameriky, Egyptu, Íránu a Indie.

V závěru celého jednání pozval J. Mužák členy řídící rady na příští výroční jednání do Prahy a navrhl, aby se jedna z nejvýznamnějších a největších akcí, které World Nuclear University pořádá, letní škola „Summer Institute“, konala v roce 2019 v České republice.

Ing. Jiří Mužák, Ph.D.
vedoucí odboru mezinárodní spolupráce, ŘSP
vedoucí mezinárodního školicího střediska, ŘSP

M. Böhm a P. Wieland při podpisu smlouvy o spolupráci

DIAMO, s. p., součástí mise do střední Asie

Ve dnech 5.–12. února 2017 doprovázeli zástupci českých firem a podnikatelů předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jana Hamáčka do Kazachstánu, Uzbekistánu a Tádžikistánu. Doprovod poslanecké mise tvořilo 34 zástupců 25 českých firem pod vedením viceprezidenta Hospodářské komory ČR Michala Štefla a výkonného ředitele Komory pro hospodářské styky se SNS Františka Masopusta. V této misi měl zastoupení i státní podnik DIAMO.

První zastávka mise byla v hlavním městě Kazachstánu, mrazivé Astaně. Zde proběhlo Kazachstánsko-české podnikatelské fórum, na kterém firmy a podnikatelé z České republiky prezentovali svou činnost a navazovali obchodní partnerství. Státní podnik DIAMO zde našel svůj protějšek ve společnosti KAZATOMPROM. Tato firma patří v současnosti mezi největší světové producenty uranu. Svá ložiska těží převážně metodou chemického vyluhování in situ. Vzhledem k tomu, že některá uranová ložiska se blíží ke konci své životnosti, vyjádřili pracovníci společnosti KAZATOMPROM velký zájem o zkušenosti státního podniku DIAMO v oblasti zahlazování následků

po těžbě uranu. KAZATOMPROM též vyjádřil zájem o zvyšování kvalifikace svých zaměstnanců formou účasti na kurzech pořádaných Mezinárodním školicím střediskem WNU SUP.

Dále mise zamířila do Uzbekistánu. V Taškentu se konalo Uzbecko-české obchodní fórum. Státní podnik DIAMO představil svoji současnou činnost a navázal vztah s příslibem budoucí spolu-

práce s Navojským hornicko-metalurgickým kombinátem. Součástí dalšího programu byla i návštěva starobylého města Samarkand. Město bylo založeno na hedvábné cestě před více než 2 800 lety. Delegace zde navštívila pivovar s českým majitelem a zkušeným českým sládkem, který vaří výborné české pivo.

Poslední zastávka patřila hlavnímu městu Tádžikistánu. Dušanbe je krásné město lemované zasněženými vrcholky Pamíru. Zde se opět konalo setkání českých a tádžických firem. Státní podnik DIAMO prezentoval své zkušenosti v oblasti těžby uranu a zahlazování jejích následků především nejvyšším představitelům ministerstva energetiky a průmyslu Tádžické republiky. Tádžikistán se dnes soustředí na získávání energie především z vodních zdrojů, kterými jsou přehradny na pamírských řekách. Nicméně v minulosti i zde byla prováděna intenzivní těžba uranu, která po sobě zanechala mnoho rozsáhlých starých ekologických zátěží. Jednání s představiteli ministerstev byla zaměřena na možnosti státního podniku DIAMO ucházet se o zakázky spojené s likvidací těchto zátěží.

Přehrada Nurek

J. Mužák při jednání s kolegy z firmy KAZATOMPROM

Poslední den v Tádžikistánu navštívila česká delegace městečko Nurek s druhou nejvyšší přehradou na světě. Přehradní hráz měří na výšku 300 m, jedná se o sypanou hráz. Přehrada se stavěla od roku 1961 téměř 20 let. Dnes voda v elektrárně pohání devět turbín o celkovém výkonu 9 GW.

Z mise vyplynulo, že státní podnik DIAMO je vnímán jako kvalitní zástupce ČR disponující odborníky v oblasti těžby uranu a zahlazování následků po těžbách. Znalosti a zkušenosti pracovníků státního podniku DIAMO jsou světově vysoce ceněny a je nadále nezbytné

pracovat na jejich přenosu do zahraničí. Získané poznatky a kontakty bude možné využít k zintenzivnění činnosti Mezinárodního školicího střediska World Nuclear University – School of Uranium Production a pro získání možnosti zapojení státního podniku DIAMO do tendrů vypisovaných firmami a vládními institucemi z Kazachstánu, Uzbekistánu a Tádžikistánu působícími v oblasti těžby, sanace a likvidace.

Ing. Jiří Mužák, Ph.D., vedoucí odboru mezinárodní spolupráce, ŘSP vedoucí mezinárodního školicího střediska, ŘSP

Historický Samarkand

Životní jubileum Ing. Jozefa Badára

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi touto cestou připomenout, že dne 5. 3. 2017 se dožívá významného životního jubilea 80 let dlouholetý zaměstnanec státního podniku DIAMO Ing. Jozef Badár. Jeho celý profesní život je spojen s uranovým průmyslem ve všech oblastech výrobního procesu, od geologického průzkumu, přes těžbu rudy, její zpracování, výrobu uranového koncentráту, až po jeho odbyt do zahraničí.

Po absolvování střední odborné školy a vysokoškolského studia v Moskvě nastoupil do tehdejšího závodu geologického průzkumu ve Spišské Nové Vsi, kde prošel různými pozicemi až po funkci vedoucího závodu. Později se stal ředitelem koncernového podniku Geologický průzkum v Liberci. Po změnách v bývalém ČSÚP na konci 80. a začátku 90. let minulého století a stabilizaci struktury a činnosti podniku

pracoval až do odchodu do důchodu ve funkci náměstka ředitele státního podniku pro výrobu. Z titulu své funkce řešil řadu závažných výrobních a organizačních změn podniku spojených s nastávajícím útlumem těžby a úpravy uranu v České republice. Lze konstatovat, že se významnou měrou podílel na zvolnění tempa útlumu a prodloužení těžby rudy na ložisku Rožná. Později ještě několik let působil jako specialista, kdy naše firma využívala jeho rozsáhlých znalostí a celoživotních zkušeností, zvláště v období významných změn podmínek organizace dodávek uranového koncentráту do Ruské federace. I jeho zásluhou a vzhledem k jeho znalosti ruského prostředí se podařilo vyhledat nové kontakty a spojení pro obchodně technická jednání a vytvořit velmi dobré vztahy se zástupci ruských organizací a institucí. A právě v tomto období jsem se blíže seznámil

s Ing. Badárem. Při těchto jednáních se mi stal rádcem jak v oblasti odborné, tak i rádcem v oblasti poznání ruské mentality, což bylo velmi důležité pro způsob vedení pracovních jednání s ruskou stranou. Naše spolupráce při těchto

jednáních přerostla ve velmi vřelý, přátelský vztah.

Součástí těchto nových jednání se již od poloviny 90. let stal profesor Jurij Alexejevič Metelkin. Jeho stanoviska a expertní posudky k přijetí dodávek

Zleva prof. Metelkin, Ing. Badár, Ing. Böhm

koncentráту jsou považovány vedením společnosti Rosatom za rozhodující. Za dlouhou dobu vzájemné spolupráce jsem měl možnost osobnost pana Metelkina poznat jako charismatického a zároveň laskavého člověka na straně jedné a ve světě uznávaného odborníka na straně druhé a vytvořit si s ním velmi dobré vztahy jak v pracovní, tak v osobní rovině. Při jednání s ruskou stranou se profesor Metelkin stal příznivcem a zastáncem DIAMO, s. p., který uznává kvalitní produkci našeho uranového koncentráту a spolehlivost zajištění dodávek do ruských konverzních závodů.

Profesor Metelkin dne 3. 4. 2017 oslaví, stejně jako Ing. Badár, 80. narozeniny.

Velmi rád bych proto touto cestou jménem svým i jménem svých spolupracovníků ze státního podniku poděkoval oběma jubilantům za dosavadní spolupráci a popřál jim pevné zdraví a spoustu elánu a optimismu do dalších let.

**Ing. Marian Böhm
náměstek ředitele s. p. pro výrobu**

Z vyprávění pamětníků...

Z Jáchymova na Dolní Rožínku

Pan Jaroslav Hanuš se narodil v roce 1924 ve Rtyni v Podkrkonoší. Po absolvování horní školy působil nejprve ve východočeských uhelných dolech, poté na uranových dolech v oblasti Dolní Rožínky. Práci v hornictví věnoval celý život, když měl příležitost, rád vypomáhal i v důchodovém věku.

Jaroslav Hanuš

Pocházím z východočeské oblasti, z Trutnovska. Po absolvování příbramské hornické školy v roce 1948 jsem nastoupil ve východočeských uhelných dolech. Přišlo nařízení z tehdejších československých dolů,

že musí vydat do Jáchymova určitý počet techniků, kteří absolvovali alespoň příbramskou školu. Od nás museli být vydáni 4 lidé. Tak jsem se v roce 1948 dostal do Jáchymova. To byl jeden z takových těch bouřlivých roků. Nastoupil jsem na dole Svornost.

Zkrátka jsem se v Jáchymově sešel s takovou nápadnou osobností, říkám si: „Kdo to je?“ Byl to Ing. Synáč, jeden z profesorů, který nás měl na té horní škole. Zeptal se mě, co dělám. Já jsem v té době byl vedoucí střediska v Jáchymově na Svornosti, a zkrátka mě delegovali na důl Leopold. Tam odtud odešel jeden z techniků, který tam dělal závodního, a já jsem byl v té době zástupce závodního.

Ing. Synáč mě navštívil na Leopoldu. Zeptal se mě: „Ty tady tedy obsluhuješ tuhle šachtičku?“ To byla šachtička v takovém kopci, kde

bylo asi 300 zaměstnanců. Navštívil mě tenkrát ještě s jedním, s Američanem Ing. Rosenbergem. Navštívili mě několikrát. Ne jenom na Leopoldu, ale i jinde. Ing. Rosenberg, to byl zajímavý případ, byl to jaderný fyzik. Víte, co se stalo s manžely Rosenbergovými? Mělo dojít k jejich popravě na elektrickém křesle (pozn. red.: za špionáž pro Sovětský svaz a vyzrazení tajemství výroby atomové bomby).

Tak to se mnou šlo, nastěhoval jsem se do Jáchymova, bydlel jsem tam šest let. Asi dvakrát mě vzali do Mydlovar, tam bylo tehdy obohacování uranu. Později přišla ještě Dolní Rožínka, takové ty větší provozy.

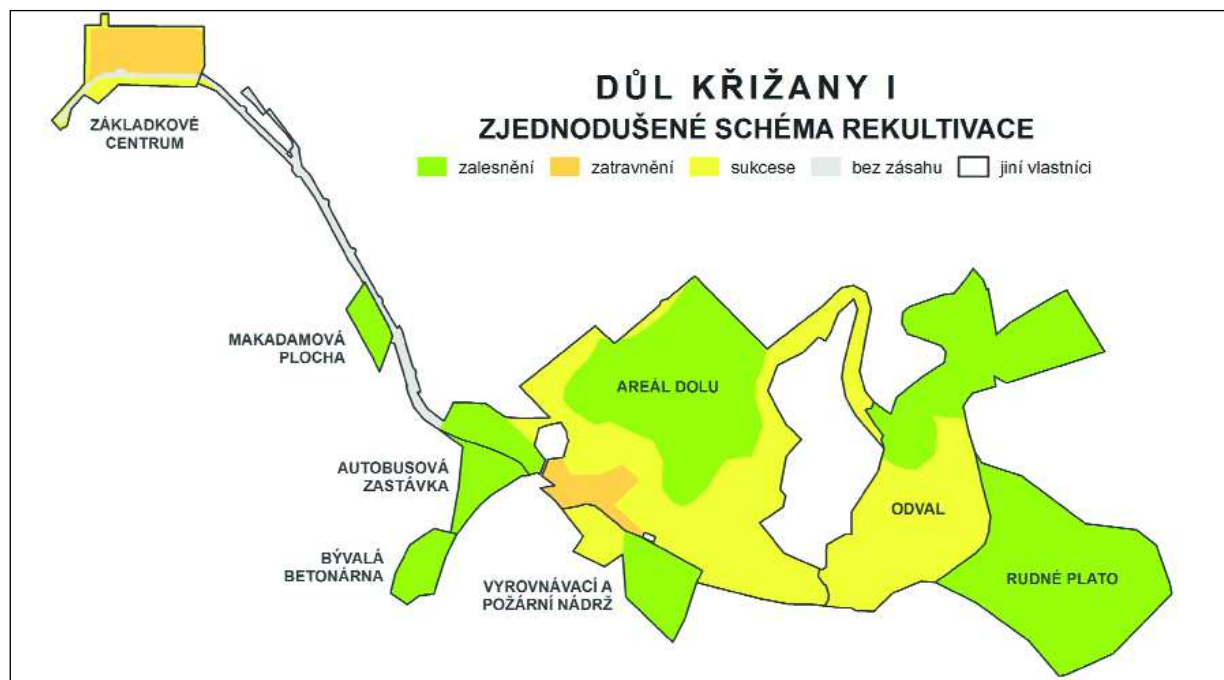
Asi po šesti letech jsem byl požádán, abych přestoupil z Jáchymova na podnik v Trutnově, že mám zkušenosti z uhelných dolů. Byl jsem ochotný tam jít, byl to můj kraj, ale nechtěl

jsem už dělat funkci závodního. Slíbili mi, že to zařídí, že tam můžu být třeba jako vedoucí střediska. Tak jsem tam šel. Hlásil jsem se u Ing. Tretiakova, on tam dělal vedoucího. Ohlásil jsem se a on říkal: „Já potřebuji, abys nastoupil jako závodní na dole Rybníčky.“ Já jsem to odmítal, tak si přivedl na pomoc předsedu okresního výboru, aby mě přesvědčili. Slíbili mi, že Ing. Konradin mi bude dělat hlavního inženýra. Tak jsem nakonec šel dělat závodního a po celou tu dobu mého působení byl u mě Ing. Konradin hlavním inženýrem.

Měl jsem tam jednoho zaměstnance, byl oblíbenec předsedy krajského výboru, ale u mě pracoval jako řádový zaměstnanec. Po čase se stalo to, že jsem si dovolil ho potrestat za určitý přečin. Nakonec se to obrátilo

Historie Dolu Křižany I sahá do počátku 70. let minulého století. Po vytěžení celkem 1,2 milionu tun rudy byly dobývací práce zastaveny v roce 1990. Následná likvidace dolu probíhala po etapách a skončila v roce 2012 odstraněním posledních povrchových objektů.

První rekultivace byla provedena již v 90. letech minulého století. Rekultivace tehdy probíhala v oblasti odvalu (přibližně 7,5 ha). Zahrnovala tvarování tělesa odvalu a překrytí upraveného povrchu vrstvou půdy, resp. zemin schopných zúrodnění. V rámci následné biologické rekultivace byla malá část odvalu zalesněna. Na zbylé větší části odvalu se uplatňuje řízená sukcese lesního porostu. Tento moderní přístup tzv. ekologie obnovy využívá jednak přirozené zmlazení cílových dřevin (např. smrk, buk) a jednak cílené lesopěstební zásahy dvou druhů. První druh zásahů se zaměřuje na podporu přirozeného zmlazení a pozitivní ovlivňování druhové i prostorové struktury stávajících porostů dřevin, např. výchovné prořezávky a probírky, ochrana přirozeného zmlazení proti okusu zvěří. Do druhé skupiny patří zásahy, které cíleně odstraňují překážky vzniku porostů dřevin. V případě odvalu Dolu Křižany I bylo například nutné chemicky

Rekultivace Dolu Křižany I

vé centrum. Celková výměra poslední etapy rekultivace činí zhruba 21 ha a má čtyři fáze: příprava území, tech-

nická rekultivace, biologická rekultivace a následná péče.

V rámci přípravy území bylo odstra-

něno 240 drobných pozůstatků po lidské činnosti. Prováděny byly především následující práce (v závorkách

orientační výměry): odstraňování betonových prvků (290 m³), železného šrotu (1,5 t) a ostatních materiálů (117 m³), dále zemní práce (přes 700 m³) a kácení dřevin (2 ha).

Hlavní náplní technické rekultivace byly úpravy terénu provedené na ploše téměř 3 ha a v objemu více než 26 tisíc m³ přesunutých zemin. Jejich realizace přinesla odstranění nepřírodních tvarů terénu a stabilizaci odtokových poměrů. Následovalo překrytí upraveného povrchu vrstvou půdy v mocnosti 30 cm na místech určených k zalesnění a v mocnosti 15 cm na místech určených k zatravnění. Celkem bylo rozprostřeno přibližně 24 tisíc m³ materiálu na ploše téměř 9,5 ha. Technická rekultivace skončila v létě roku 2016 pokládkou zhruba 1,3 ha protierozních rohoží.

Biologická rekultivace začala v září 2016 výstavbou lesnických oplocenek o celkové délce 2 250 m. Dále probíhala příprava půdy pro následné zalesňování v rozsahu celkem 8,8 ha a zakládání trávníků v rozsahu celkem 2,2 ha. Zatravnění se týká téměř celého základkového centra a veškerých ochranných pásem elektrovodů. Ostatní části Dolu Křižany I spadají do režimu lesnické rekultivace, kromě příjezdových, obslužných komunikací a manipulačních ploch. Do konce roku 2016 bylo vysazeno přibližně 28 tisíc dřevin a založen trávník na ploše zhruba 1 ha. Dokončení základní části biologické rekultivace lze očekávat v tomto roce, kdy je plánována výsadba 39 tisíc dřevin a dokončení zatravnění základkového centra o výměře necelých 1,2 ha.

V dalších letech bude prováděna tzv. následná péče, která zahrnuje především náhradu uhynulých sazenic, údržbu lesnických oplocenek, přihnojování sazenic, vyžínání buřňů, ochranu výsadeb mimo oplocenky proti okusu zvěří repelentním přípravkem a výchovné probírky sukcesních porostů dřevin.

Mgr. Martin Kresáč
oddělení životního prostředí
o. z. TÚU

Areál Dolu Křižany I před rekultivací, prostor západně od jámy č. 4

Areál Dolu Křižany I po technické rekultivaci, prostor západně od jámy č. 4

i mechanicky redukovat hustý porost rákosy, který blokuje přirozené zmlazení konkurenčně slabších dřevin. Následná výsadba a ochrana sazenic buku, jedle, lípy, borovice a smrku, která je naplánována v roce 2017, přinese další podstatné urychlení rekultivačního procesu. V oblasti celého Dolu Křižany I našel přístup řízené sukcese uplatnění na více než 10 ha.

Rekultivace ploch po likvidaci rudného plata (cca 4,4 ha) reprezentuje klasický model lesnické rekultivace, tzn. aktivní provedení technické i biologické rekultivace během poměrně krátkého časového rozmezí 1 až 2 let.

Poslední a zároveň nejrozsáhlejší etapa rekultivace Dolu Křižany I probíhá od roku 2015. Zahrnuje bývalý areál dolu, požární a vyrovnávací nádrže, autobusovou zastávku, betonárnu, plochy kolem makadamového vrtu a základko-

Průběh technické rekultivace, prostor betonového tarasu v areálu Dolu Křižany I

Dokončená technická rekultivace, prostor betonového tarasu v areálu Dolu Křižany I

Báňská záchranná služba na ČDV Příbram II

Ve středu 25. ledna proběhla na ložisku Příbram výjezdová akce skupiny báňských záchranářů, která se měla pokusit uvolnit v jámě č. 19 prostor pro zapouštění čerpadel pro čerpání důlní vody do technologie ČDV Příbram II. V následujícím textu jsou popsány důvody pro provedení této akce.

Jáma č. 19 byla upravena pro čerpání kontaminovaných důlních vod do technologie ČDV Příbram II v roce 2004. V betonové zátce sahající z ohloubně na úrovni 454,5 m n. m. až na úroveň 429 m n. m. jsou tři průchodky, ve kterých jsou na úrovni 427 m n. m. zavěšena čerpadla. Protože se při provozu ČDV ukázalo, že je vhodné zvýšit retenci v ložisku tím, že bude udržována nižší hladina důlní vody, byla v roce 2008 do jámy zapuštěna další dvě výkonnější čerpadla na úrovni 418 a 420 m n. m. Čerpadla byla zavěšena

do průchodky o průměru 1 000 mm, která je určena k budoucímu zasypávání jámy. Do průchodek určených pro čerpadla nebylo možné nová čerpadla zavést, protože mají menší světlost, než je pro tato dvě čerpadla třeba.

Při výměně porouchaného čerpadla v říjnu 2016 se projevil potíže s vytáhnutím čerpadel z průchodky 1 000 mm, spočívající v zachytávání čerpadel o nějakou překážku, pravděpodobně původní výstroj jámy, na úrovni 425 m n. m. I v minulosti se stávalo, že zapouštění a vytáhnutí čerpadel v tomto místě nešlo úplně hladce, ale v říjnu 2016 se to ukázalo jako takřka nemožné. Protože je žádoucí v čerpání důlních vod z této úrovně pokračovat, byl proveden kamerový průzkum a kontaktování pamětníků podílejících se na betonáži zátky. Tak bylo potvrzeno, že se v profilu zapouštění čerpadel opravdu nachází původní vý-

stroj jámy. Úkolu odstranit tuto překážku se ujala ZBZS.

Záchranáři Jan Baier, Martin Bartoníček a František Branda vedení vedoucím ZBZS Ing. Karlem Uherem se po příjezdu pustili do práce jako sebraná parta zkušených profesionálů. Náladu a chuť do práce jim nepokazilo ani velmi mrazivé počasí a ve spolupráci s Provozem Příbram rychle nainstalovali potřebné vybavení.

Práce v jámě se ujal záchranář František Branda. Na malé laminátové sedačce zavěšené na laně, vybaven dýchací maskou s přívodem vzduchu z povrchu, čelovkou, komunikátorem a autogenním řezákem, byl spuštěn potrubím o průměru 1 metr do hloubky více než 30 metrů. Takto zavěšen pak pod spodním koncem zátky čtyři hodiny odřezá-

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 4

Báňská záchranná služba na ČDV Příbram II

DOKONČENÍ ZE STR. 3

val původní výstroj jámy. Přes velice složité podmínky a větší rozsah práce, než se původně předpokládalo, se mu podařilo podstatnou část překážek odstranit. Úspěšnost zásahu se potvrdila další den, když zapouštění čerpadel proběhlo bez zásadních komplikací.

Parta záchrannářů proto zaslouží velké poděkování za pracovní nasazení a přístup ke splnění náročného úkolu.

Ing. Ladislav Kramář
vedoucí Provozu čistících stanic
Příbram, o. z. SUL

Odkrytá jáma č. 19 – zleva
Ing. Uher, p. Baier, p. Bartoniček

František Branda se spouští do jámy č. 19

Státní podnik DIAMO, odštěpný závod ODRA, připravuje realizaci sanačně-rekultivační stavby „Rekultivace odvalu Urx“.

Odval bývalého dolu Urx se nachází v údolní nivě mezi korytem řeky Odry a vrchem Landek v katastrálním území Petřkovice u Ostravy. Jedná se o antropogenní útvar vzniklý skládkováním hlušiny z černouhelného dolu Urx. Skládkování hlušiny na zdejším odvalu bylo ukončeno v roce 1973, kdy byla ukončena i doprava uhlí na povrch jámou Urx 1. V následujícím období bylo uhlí dopravováno podzemím na důl Ví-

tězný únor. Samotná těžba v důlním poli dolu Urx byla ukončena v roce 1991 a v roce 1992 byl proveden zásyp jámy. V současné době je plocha odvalu o celkové rozloze cca 12 ha porostlá převážně náletovými dřevinami. Ve vegetačním období je území téměř nepřístupné, což je způsobeno především stále se rozšiřujícími plochami s výskytem invazivní křídlatky a absencí chodníků a stezek pro pěší.

Vzhledem k umístění lokality v bezprostřední blízkosti areálu Landek Park – Hornické muzeum by mělo území sloužit k rekreaci a relaxaci návštěvníků muzea.

Rekultivace odvalu Urx

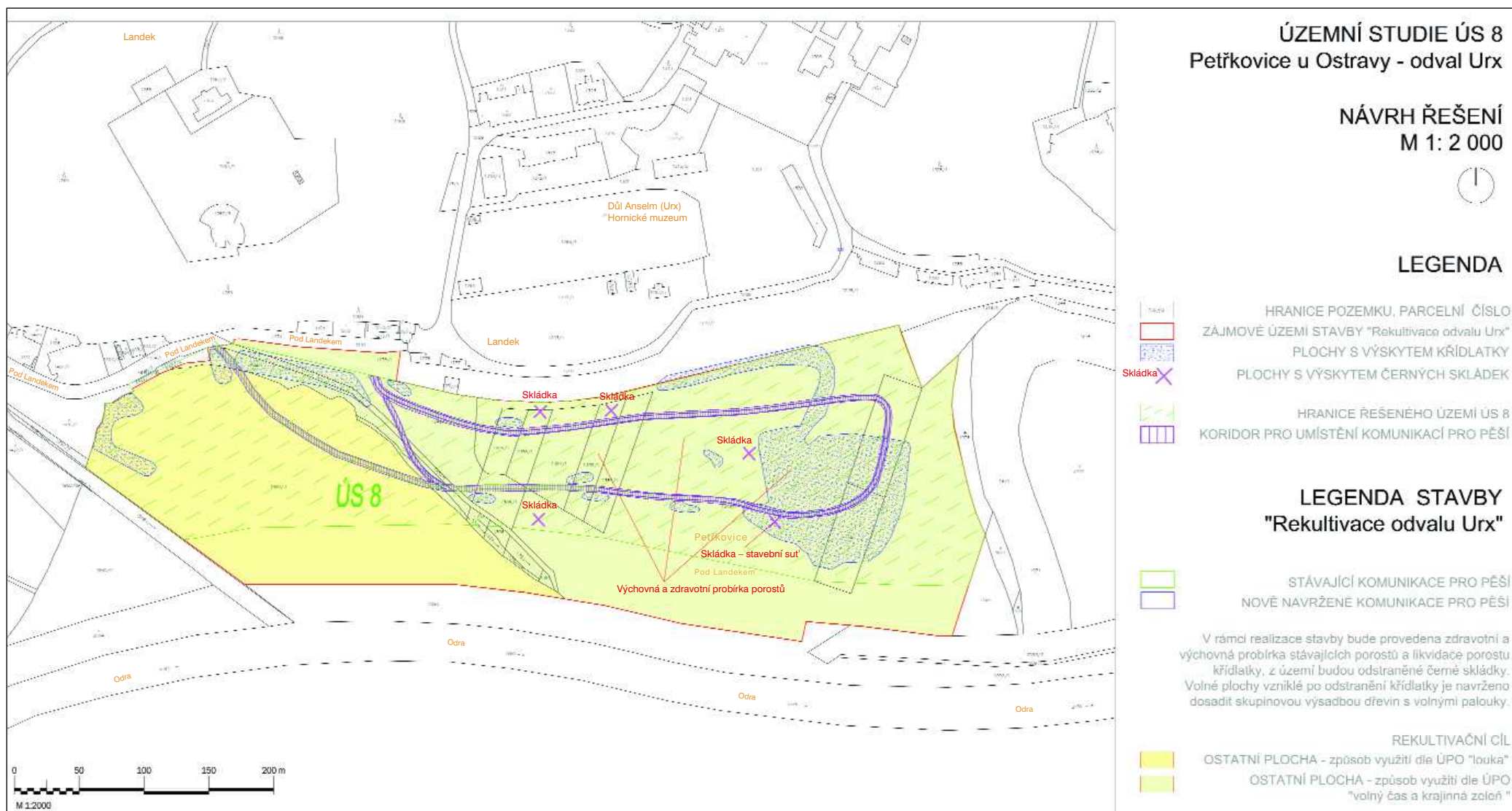
Účelem připravované sanačně-rekultivační stavby je proto zpřístupnění plochy bývalého odvalu, které spočívá především v likvidaci porostů křídlatky v celkovém rozsahu cca 2 ha. Dále bude provedena výchovná a zdravotní probírka stávajících porostů, odstranění černých skládek (komunální odpad, zbytky sutí a betonových stavebních konstrukcí). Plochy uvolněné po odstranění křídlatky budou doplněny skupinovou výsadbou dřevin. Stávající pozů-

statky stezek pro pěší budou v rámci realizace stavby upravené a doplněné stezkami novými tak, aby vytvořily malý vycházkový okruh o celkové délce cca 350 m. Navržené úpravy zpřístupní temeno odvalu, které by v budoucnu mohlo sloužit jako místo pro odpočinek. Vzniknou zde zatravněné plochy (palouky) doplněné skupinovou výsadbou dřevin. Území tak bude připravené pro další využití, např. naučné stezky, pikniková místa – lavičky, krytá posezení, altánky apod.

Odval Urx se nachází na ploše, pro

kterou je v Územním plánu Ostravy stanoven požadavek na zpracování územní studie, která stanoví podmínky pro komplexní prostorové řešení dané lokality. Návrh na zpracování předmětné studie byl předán útvaru hlavního architekta Magistrátu města Ostravy. Teprve po vložení schválené územní studie do evidence územně plánovací dokumentace mohou být zahájeny práce na zpracování dokumentace pro územní řízení a následně stavební povolení.

Ing. Lenka Landová
technik sanačně-rekultivačních
prací, o. z. ODRA

Banický ples v bývalém hornickém městě Banské Štiavnici

Členové hornického spolku zavítali v únoru letošního roku do středoslovenské Banské Štiavnice na 17. celoslovenský hornický ples a 25. hornický ples Banskoštiavnicko-hodrušského spolku. Ples se odehrával v sále Hotelu Grand Matej. Většina přítomných pánů byla oblečena v hornické uniformě, dámy v dlouhé večerní róbě. Pořadatelem plesu byl místní banický spolek. Ples uvedl předseda spolku Richard Kaňa a předseda ZBCS Slovenska Erik Sombathy. Prostředí bylo velmi vkusně vyzdobeno. K tanci a poslechu hrála kapela z Bratislavy. Ples končil až v ranních hodinách.

V rámci této akce jsme měli možnost se podívat po delší době do zlatorudného dolu v Hodruši. Pro ty, co se o hornictví nezajímají, je to jediný činný rudný důl ve střední Evropě na zlato.

Těžba zlata probíhá v hloubce 600–800 m pod povrchem. Před několika lety byly dobývání překříženy banskoštiavnické rudné žíly a výsledkem je již skoro dvacetileté dobývání zlata na Slovensku. Průvodcem nám byl spolumajitel firmy Richard Kaňa. V místním banickém muzeu na Bani Starovšechsvätých jsme zhlédli jeho celoživotní sbírku minerálů.

Zdař Bůh

Karel Neuberger
Hornicko-historický
spolek Stříbro

Baňa Starovšechsvätých

Účastníci exkurze v zlatorudném dole v Hodruši

ODBORY

ZDE UVEDENÉ MATERIÁLY
VYJADŘUJÍ NÁZORY ODBORÁŘŮ
A NEMUSEJÍ SE SHODOVAT
S NÁZORY REDAKCE

už to tak bývá, jedna věc jsou papírové předpoklady a druhá věc pak realita na hřišti. A nutno podotknout, že veškeré papírové předpoklady byly v podstatě „zmuchlány“ a hozeny do koše. O prvenství si to rozdaly týmy NDS ML a TORNÁDO CHŮ, které se paradoxně ani nesešly v plné síle a hrály pouze s pěti hráči bez střídání. Tým NDS ML šel do boje s mírnou výhodou, stačila mu k vítězství v turnaji i remíza. Nakonec v dramatické bitvě strhl vítězství na svoji stranu v poměru 2 : 1 tým TORNÁDO CHŮ a stal se prvním týmem, který dostal putovní pohár podruhé do svého držení. Stříbro zůstalo sympaticky hrajícímu týmu NDS ML, který měl

5. ročník Poháru ředitele v halové kopané

V sobotu 18. 2. 2017 se ve sportovní hale ve Stráži pod Ralskem uskutečnil 5. ročník turnaje v halové kopané o putovní pohár ředitele s. p. DIAMO, o. z. TÚU. Předchozími vítězi turnaje se postupně staly týmy NDS – PARTA, TORNÁDO CHŮ, TAXIS TEAM a SVRT. Nastala tedy otázka, zda si nějaký tým sáhne na pohár podruhé, nebo jej do držení získá tým s novým názvem. Po krátkém zahájení turnaje rozhodl pan Popelář svým hvizdem nejen

oprášil svoji píšťalku, ale zároveň roztočil kolotoč patnácti zápasů, ve kterých padlo celkem 65 branek.

Turnaje se zúčastnilo 6 týmů, které si vzájemně poměřily síly systémem každý s každým po dobu 12 minut. Na hřišti se objevila spousta současných i bývalých aktivních fotbalistů, kteří předváděli své umění, a rozhodně bylo na co koukat. Každé utkání nabídlo dramatickost, zápletku, emoce, soutěživost, ale vyhrát mohl jen jeden tým. Jak

ve svém středu i nejlepšího střelce turnaje Marka Libicha. Na třetím místě bral bronz loňský vítěz, tým SVRT, a čtvrtý bez medaile skončil tým NDS – PARTA, zřejmě největší papírový favorit na titul. Pátý skončil tým E – TEAM a šestý byl tým VOKURKY. Závěrečného vyhodnocení výsledků turnaje se tradičně zúčastnil i ředitel DIAMO, s. p., Ing. Tomáš Rychtařík, který všem týmům předal ceny, prvním třem týmům medaile a vítězi pak putovní pohár.

Závěrem je potřeba poděkovat všem účastníkům za hladký a bezproblémový průběh celého klání, Vildovi Válekovi pak za fotogalerii z celého sportovního dne, a zároveň pozvat i na 6. ročník, který jistě nabídne opět zajímavou podívanou.

Ke článku spoluorganizátora, p. Čendy Holého, nemám co dodat, plně vystihuje sobotní atmosféru turnaje. Turnaje fotbalistů jsou super. Bowlingový turnaj č. 9 se pomalu naplňuje a o střeleckou trofej je také zájem. Co naše poháry v tenise, nohejbale a stolním tenise? Nepráší se na ně zbytečně dlouho? Najde se někdo, kdo by poslední držitele vyzval? Ozvěte se.

Vilda Válek

Vítězný TORNÁDO CHŮ s Ing. Tomášem Rychtaříkem (stojící první zprava). Hráči, zleva: stojící Radim Věchet (pro nemoc nehrál, ale fandil) Horáček Petr, Pavel Hurdes, Václav Šmíd, dole zleva: Pavel Hurdes ml., Jakub Šmíd

Hornický ples ve Stráži pod Ralskem

Skok přes kůži v podání ostravského souboru Hlubina

V sobotu 11. února 2017 se uskutečnil ve Stráži pod Ralskem první Hornický ples, jehož pořadatelem byl Hornicko-historický spolek pod Ralskem (dále jen HHS). Hned v úvodu se sluší říci, že tento ples připomněl, že hornictví má v našich zemích tisíciletou tradici (již těžba za Keltů) a že horní zákon (Jihlavský horní zákon) pochází z roku 1249.

Hornický ples byl zahájen čestným slavnostním pochodem horníků a přátel hornictví za tónů akademického pochodu vědecké rady VŠB – TU Ostrava. V čele průvodu byl nesen prapor HHS. Po slavnostním nástupu byla účastníkům plesu přednesena zdravice, a to jak od českého krále Václava II., tak od předsedy HHS. Poté bylo poděkováno sponzorům plesu a vyvrcholením vlastního zahájení bylo zazpívání nejkrásnější hornické karmíny (písně) – hornické hymny „Hornický stav budiž velebený“. Potom již začal vlastní ples.

O jeho kulturní zpestření se postaral soubor lidových písní a tanců Hlubina, který k nám zavítal až z Ostravy. V průběhu plesu měl tento soubor několik vystoupení, mezi nimi nechyběl ani slavný „Skok přes kůži“. Mnozí

Putovní pohár ředitele o. z. TÚU v bowlingu

Dovolte mi pozvat Vás na devátý ročník této soutěže.

Termín: 28. 3. a 30. 3. 2017 vždy od 15:00 do 17:30

Místo: liberecká Home Credit Arena

Soutěž je pro čtyřčlenná bowlingová družstva z úseků.

Kategorie: muži - ženy - smíšená družstva

Přihlášky a startovné na ceny 200 Kč/družstvo přijímám do 8. 3. 2017.

Jedná se zároveň o kvalifikaci na DIAMO Cup 2017 pořádaný o. z. SUL.

Vilda Válek
valek@diamo.cz

návštěvníci přiznali, že „skok“ viděli poprvé v životě. Oživením plesu byla i písnička „Kamarádi, dolů sfářejme“, kdy se při refrénu této písničky vzájemně obcházejí kamarádi napříč sálem a přitukávají si „kytičkami“ (sklenicemi) naplněnými „posvátnou masťou“ (pivem).

Díky sponzorům bylo v tombole na 300 krásných cen a v pozdních večerních hodinách byl uskutečněn i „pivní soubor“ o hodnotné ceny, který spočíval v tom, kdo ze tří soutěžících vypije nejrychleji půllitr piva. Odměnou pro vítě-

ze byl krásný plastový model Tatty T 148 o nosnosti 100 kg! Další soutěžící se museli smířit „pouze“ s malými modely a kalendáři výrobce traktorů Zetor.

K poslechu a tanci hrál orchestr Domestic, účast na plesu čítala téměř 200 návštěvníků a již nyní HHS připravuje hornický ples na rok 2018, neboť hornictví neodmyslitelně k tomuto městu patří!

Za HHS pod Ralskem Ing. Eduard Horčík a Ing. Václav Dorazil, Ph.D.

Foto poskytl
Ing. Jiří Wlosok a Karel Kuna

Oprava šachetní budovy dolu Anna

V listopadu roku 2016 byly ukončeny sanační práce důlní škody na šachetní budově jámy Anna. Ta se nachází v západní části březohorského rudního revíru a zaražena byla roku 1789. Hloubení dolu bylo zastaveno roku 1941 a v roce 1980 byla jáma nebezpečným zásepovým materiálem a dvojicí betonových desek zlikvidována. Bylo dosaženo 39. patra a celkové hloubky 1 464 m.

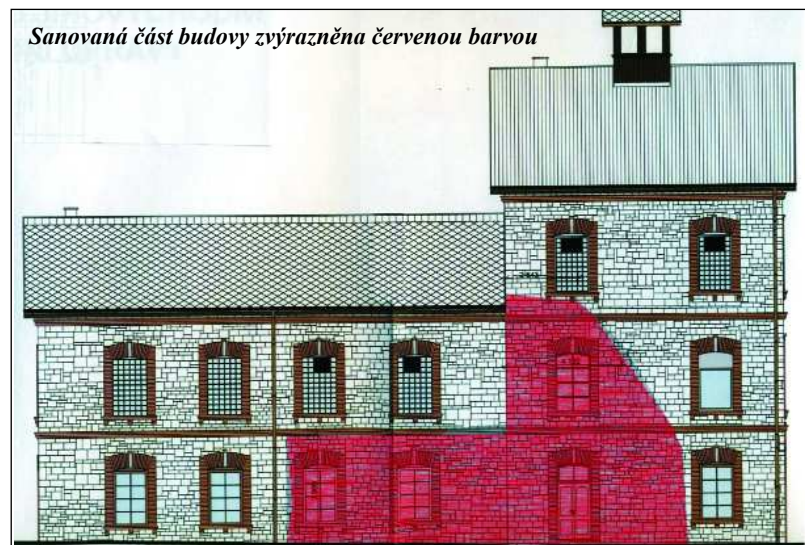
Geologické okolí jámy je tvořeno horninovým masivem pevných skalních sedimentů s průrazy strmých žil diabasů. Jámový stvol Anna v jámovém úseku protíná Jílovitá porucha, která má jako významná tektonická porucha zásadní vliv na celkovou stabilitu jámového stvolu a okolního horninového masivu. V důsledku průsaků atmosférických srážek do podzemí v okolí šachty Anna došlo k tomu, že horninový masív vlivem působení hypergenních činitelů pozvolna degradoval, primární nerozpustné nerosty, z nichž je složen, se změnily v rozpustné sekundární nerosty. Ty byly pozvolna vyplavovány, horninový masív byl oslabován, na což reagují přímé rozvolňovací procesy a nepřímé rozvolňovací procesy. To se projeвило

deformací povrchu. Tento proces, který je velmi dlouhodobý, nelze definitivně zastavit. Lze pouze odstranit jeho následky a podstatně zpomalit jeho postup.

V roce 2011 byla nevyhovující deska na 2. patře podepřena novou vyztuženou betonovou deskou kotvenou svorníky do stěn jámy. V roce 2012 byly provedeny sanační práce, které stabilizovaly nebezpečný zásep v úrovni povrch – 2. patro, zpevnily JV stěnu stvolu jámy mezi výztuží a skalní stěnou a stabilizovaly přímé i vzdálenější podloží objektu, včetně ověřené rozvolněné zóny Jílové poruchy. Tím významně zvýšily stabilitu předmětného objektu a povrchu v bezpečnostním pásmu jámy. V následujícím roce proběhly dokončovací sanační práce, při kterých byly ke stabilizaci podloží objektu šachetní budovy použity sanační vrty délky 6–16 m a stabilizační mikropiloty s délkou 6 m. Cílem těchto sanačních prací bylo zpevnit ověřené stlačitelné podloží poruchové rozvolněné zóny v podloží objektu sanační směsí a pomocí stabilizačních mikropilotů pak zvýšit únosnost stávajících základů, a tak zamezit nerovnoměrnému sedání a deformaci objektu. Provedenými pra-

ceci byla zajištěna a zvýšena stabilita základů a podloží objektu šachetní budovy v bezpečnostním pásmu jámy Anna a bylo odstraněno havarijní nebezpečí vyplývající z nekontrolovatelného a nerovnoměrného lokálního sedání objektu, čímž byly podchyceny základní aspekty deformace budovy.

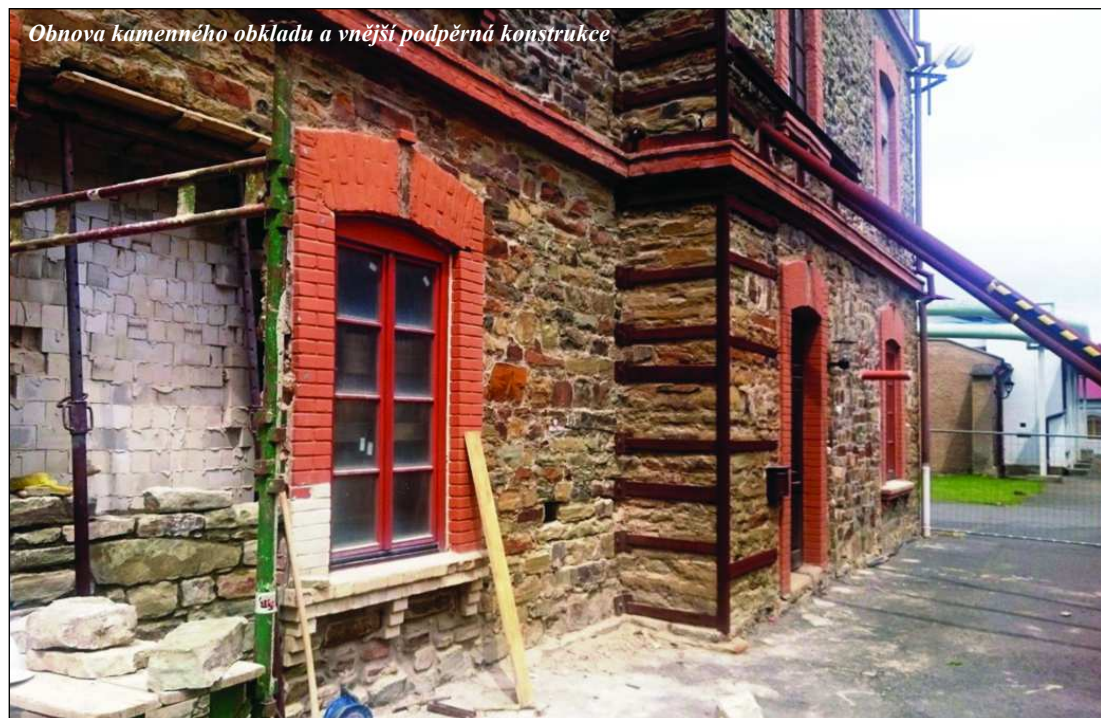
V dubnu roku 2014 byla pravidelným geodetickým měřením potvrzena stabilita podloží i budovy. Na základě toho byl vypracován znalecký posudek, dle kterého bylo doporučeno provést zajišťovací práce již přímo na budově. Havarijní stav stavebních konstrukcí budovy bylo mezitím nutné na základě statického návrhu provizorně zajistit vnějšími podpůrnými prvky, aby nedošlo ke zřícení kamenného opláštění. Po získání stavebního povolení a finančních prostředků na opravu byly v červnu roku 2016 externím dodavatelem zahájeny práce na samotné opravě šachetní budovy. Bylo nutné odstranění všech porušených nosných konstrukcí a jejich následné obnovení. Postupovalo se od základů po menších úsecích, aby nedošlo k náhlému kolapsu. Nejprve byl vybourán stávající kamenný

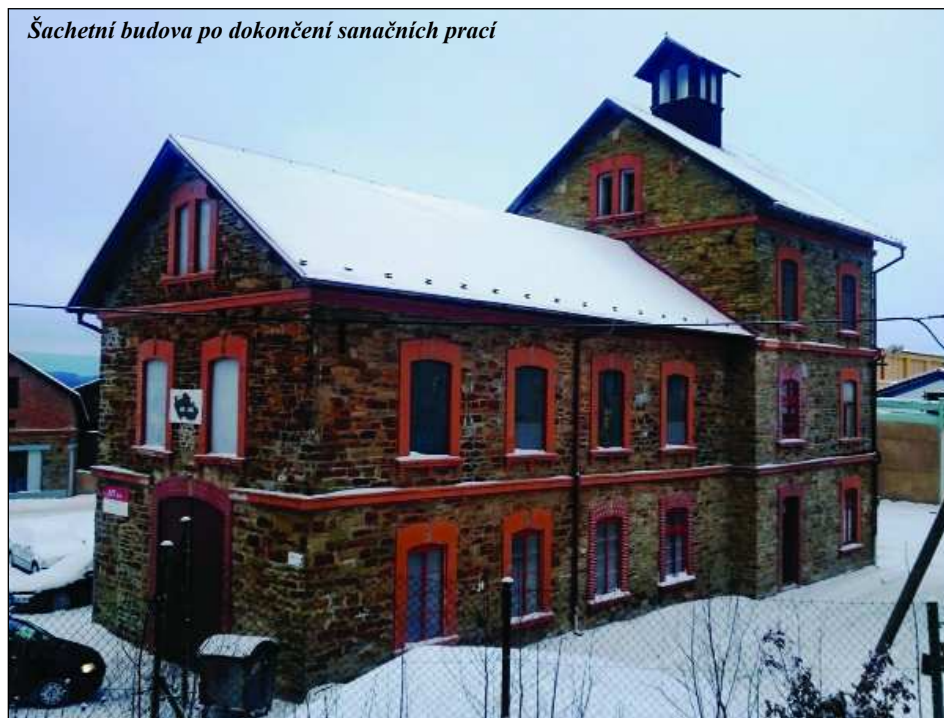
základ, který byl nahrazen roznášecí železobetonovou deskou. Po vyžrání desky byla znovu vyzděna nosná stěna a vnější kamenný obklad. Podoba spárování kamenného obkladu byla konzultována s pracovníky NPÚ, vzhledem k tomu, že budova je na seznamu národních kulturních památek ČR. Byly vyměněny poškozené výplně otvorů, jejich podoba musela být dle požadavků NPÚ replikou historických výplní z poloviny 19. století. Jako při většině re-

konstrukcí i zde se během realizace narazilo na skutečnosti, se kterými se předem nepočítalo, což mělo za následek prodloužení oprav o jeden měsíc oproti původnímu harmonogramu. Práce tak byly ukončeny k poslednímu dni listopadu 2016. Tento den byla stavba i předána majiteli nemovitosti a důlní škoda tak byla zlikvidována.

Ing. Ladislav Heřnauer, náměstek ředitele o. z. pro techniku a výrobu o. z. SUL Příbram

Obnova kamenného obkladu a vnější podpěrná konstrukce

Šachetní budova po dokončení sanačních prací

Z vyprávění pamětníků...

Z Jáchymova na Dolní Rožínku

DOKONČENÍ ZE STR. 2

proti mně a došlo to až k soudu, poněvadž mě chtěli nějakým způsobem vyřadit. Byl jsem odsouzený na devět měsíců nepodmíněně. Jenže ten rozsudek byl amnestovaný ještě před tím, než jsem nastoupil výkon trestu. Odvolali mě tedy dělat na podniku na ekonomický úsek. To jsem měl přístup jak k tajným, tak i k přísně tajným věcem. Ten přístup mně tam zůstal. A po třech týdnech mě zase zavolali, abych nastoupil na Přehradě, že prý nějaký Ing. Hašler byl odvolaný na Kubu, tak abych převzal po něm místo. Tam bylo pěkně, moc pěkně. V létě, v zimě, v každém období.

Na Přehradu mám památku: (pozn. red.: Pan Hanuš ukazuje chybějící články prstu na palci levé ruky.) „Byl provedený odstřel a bylo potřeba dostat nahoru materiál a já jsem se tam šel podívat, aby nedošlo k malému, a sám jsem to chytil.“ Za nějaký čas jsem pak přešel zpátky na podnik do Trutnova, to už tam na Rybníčkách byl vedoucí Ing. Kolek. Jednou za mnou přišel a povídá: „Tady máš dekret, budeš dělat závodního na Chotěboři.“ Tak jsem nastoupil v Chotěboři. Potřeboval jsem příbrat v té době 200 nebo 300 lidí. Sháněl jsem je po celém okolí. Vybavuji si odtamtud zážitky dobré, ale také zlé. Stala se mi tam taková nepříjemná záležitost. Bylo tam tak 200–300 zaměstnanců, kterým jsem počítal výplaty, dával jsem to do účtárny na vypracování do mincovny, tak to bylo nastavené. Já jsem sám zpracovával výplaty až pro 300 lidí. Dělal se to tak, že já jsem podklady osobně posílal na podnik do Trutnova a druhý den mi to přivezli hotové pro banku, abych mohl vyvezdout peníze. Ale stalo se, že já jsem to do Trutnova poslal normálně s tím, že vedoucí povrchu to přiveze zpracované ke mně. Druhý den měla být výplata. Jenže on to nepřivezl, tak jsem sedl na motorku a jel do Trutnova, abych to osobně převzal. Vyjednal jsem s bankéřkou, která mi banku vždycky zařizovala, že tam mzdy zadržím, než se vrátím z Trutnova. Když jsem tam dorazil, už byla pryč z banky a já neměl peníze na výplaty a lidé se bouřili. Okresní výbor měl tenkrát nějakou tu rezervu v trezoru, tak jsem s nimi vyjednal, že mi ty peníze na vý-

platy půjčí. A tak se skutečně stalo. Problém byl ještě při vydávání výplat, protože jsem neměl drobné. Samozřejmě, že byly i dobré zážitky. Já jsem organizoval hodně soutěží, zaměstnancům šlo o to, kdo vyhraje, protože ten první dostal více peněz, pochopitelně.

V Chotěboři se razila šachta do hloubky asi 300 metrů a předpokládali jsme, že tam bude dostatek kvalitního materiálu. Rozjeli jsme překopy na jednu stranu, na druhou stranu, až do vzdálenosti několika set metrů, a nikde nic. Chotěboř časem odumírala, poněvadž se nepřišlo na to, kam se ta žila ztratila.

V roce 1958 jsem přešel z Rožinky zpátky do východočeských dolů. Ale začalo se tam mluvit o tom, že se doly budou zavírat, začala tam panovat nervozita mezi techniky. Zavola jsem tedy Ing. Kolkovi, jestli bych se mohl vrátit zpět na Rožínku, a on řekl: „Dobře, ohlas se u Ing. Brahy.“ Ing. Braha, to je můj takový blízký člověk. Až do roku 1968, do mého odchodu do důchodu, jsem tedy pracoval opět na Rožince. V pátek jsem vždycky přijel a v pondělí zase odjel. Bydlel jsem v Hradci, domů jsem dojížděl na víkendy. V té době jsem byl na Rožince provozní odbor. My jsme se ráno zvedli, rozprchlí jsme se po závoděch. Pak jsme dělali svou práci v kanceláři. Na Rožince byla postavena nová budova, jako podnikové ředitelství, takže místa tam bylo dost.

Já vám řeknu, že zůstalo spoustu uranu v zemi. To byly kvalitní smolince, nevyčísitelné hodnoty, to se odstřelovalo. Když byl přilepený smolince mezi rudnou žílou, tak se to odstřelovalo slabými trhavinami, aby se neporušil. Na dobývce byly rozložené plachty, a když se to odstřelilo, horníci ten smolince po drobečkách sbírali. Byli za to také dobře placení, pochopitelně. Smolince ovlivnil zdraví mnoha lidí.

Stalo se také, že jednoho ruského horníka, který dělal lamače na dobývce, to zasypalo na Svornosti. Dostali jsme se k němu asi za hodinu, dostali jsme ho odtamtud a on vyskočil, nic mu nebylo.

Na Rybníčkách jsem se setkal také s Milanem Malým a Ing. Optem, s těmi jsem kamarádil. Hodně jsme se stýkali. Když jsem skončil na Rybníčkách, sehnal jsem si v Hradci zaměstnání na ředitelství zemědělských staveb.

Co se týče technologií a mechanizace, v rudných dolech se mechanizace dopravy nějak nepoužívala, jen že se odsypávalo z těch jednotlivých komínů a dole se to odsypávalo do vozíku na odvaly ven. A na uhelných dolech, tak tam byla mechanizace většinou, když už byl velmi malý úklon, poněvadž tam bylo vět-

šinou uhlí dobýváno stěnováním. Pokud byl malý úklon, tak se používala technika jiná – pásová doprava a tak dále. To je jiný systém uhlí a rudy. Když jsem byl v důchodu, nabídl mi Kladenské uhelné doly práci, dělal jsem tam pro Kladno, věnoval jsem se hodně větrání dolů, vypracoval jsem projekt, využil jsem rudné systémy. Vyrázil se komín od spodu nahoru. Všichni byli úplně zděšení. Ing. Standa říkal: „Já nespím, čekám, co se bude dít.“ Prorazili jsme to za dva měsíce. Oni měli zpracovaný projekt asi na tři roky. Když jsme to prorazili, větrání bylo zajištěné.

Ve Svatoňovicích na uhelných dolech jsem také měl jeden takový úspěch s větráním dolů, tam už byla situace taková, že tam pracovali nazí. A já jsem tam prováděl učitelky na exkurzi. Shora na mě volali, ať je tam nevedu do toho rubání, tak jsem říkal, že je protáhnu dole, ať vidí, jak se doluje, jaké je tam větrání. Byla to fuška. Měli jsme ventilátory. Nejdříve bylo daleko horko, pak, když jsme udělali větrání, zase zima. Tak říkám: „Vyfasujte hadry a oblečte se na to.“ Tak to jsou rozdíly mezi uhelnými a rudnými doly.

Taky je třeba říct, že něco jiného je geologie a něco jiného je provoz. Jak už jsem říkal, já jsem většinou měl takový systém, že jsem horníky poutal na nějakou soutěž, protože, když se podařilo, tak se lidi mohli zaplatit, a to je motivace. Geologický průzkum je základ, ale u provozu, tam se už nekouká tolik na geologa. Já jsem si třeba držel geologa na závodě, ten mě informoval o tom, co se dělo, ale hlavně šel provoz dopředu. Hlavní důraz byl kladen na to, kolik se vydoluje, kolik se vyrazí a tak dále, záleželo na rychlosti práce. To je stejné, ať je to na rudných dolech, nebo uhelných.

Když jsem skončil, celkem se mi po práci stýskalo. Když to šlo, tak jsem pomohl a makal jsem, i když jsem byl v důchodu.

Jaroslav Hanuš (redakčně upraveno)

DIAMO

Podnikový občasník s. p. DIAMO
Straž pod Ralskem. Vydává vedení s. p.
Vychází zpravidla jednou v měsíci.
Adresa redakce: DIAMO, s. p.,
Máchova 201, 471 27 Straž p. R.
Redakce: Ing. Gabriela Úradníková
e-mail: uradnikova@diamo.cz,
tel.: 487 892 007

Propagace a komunikace:
Ing. Pavlína Sachová, Ph.D.
e-mail: sachova@diamo.cz,
tel.: 487 892 077

Sazba: PANTYPE, s. r. o., Liberec
Tisk: GEOPRINT Liberec
Pro vnitřní potřebu s. p. DIAMO
Texty: redakce DIAMO,
není-li uvedeno jinak